

Stórar avbjóðingar við fœstum sambandi

Nú alt tykist vera greitt við fasta sambandinum í Vágoyinna, er tað størri arbeiðið eftir. Tað er at fyrireika okkum til komandi avbjóðingarnar, sigur formaðurin í Felagskommununi, Jóhannes Ellefsen.

Felagskommunan í Vágum hevur verið nóg frammi serliga hesi tvey seinastu árin.

Hetta serliga fyrri teira áhaldandi arbeiði fyrri fœstum sambandi um Vestmannasund.

Hvat skulu vágafólk brúka hetta fasta sambandið til?

At tvíhalda um, at flogvøllurin framhaldandi skal vera í Vágum?

Ella eru eisini aðrir fyrimunir hjá vágafólki fyrri hesum fasta sambandinum við meginlandið.

Formaðurin í felagskommununi er Jóhannes Ellefsen. Vit spurdu Jóhannes, um tað var fasta sambandið um Vestmannasund, teir fyrst og

fremst fóru til verka fyrri í hesum valskeiðinum.

Dreymur gerst veruleiki

— Tað vil eg ikki siga, hóast vit á fyrsta felagsfundinum fingi áheitan frá fleiri kommunustýrslimum í oygni um at halda liv í hesum tankanum.

Stutt eftir at vit vóru valdir, høvdu vit fund við landsstýrið, men fasta sambandið var als ikki høvuðsevnið á skránni. Eg haldi vit høvdu eini tiggju mál at tosa við landsstýrið um. Leysliga varð práttað um HF skúla í oygni, um hangarin á flogvøllinum, brek á telefonnetinum og annað. Har

afturat varð leysliga práttað um fasta sambandið um Vestmannasund.

Hann greiðir frá, at hetta var ikki eitt mál, sum lá fremst í huganum hjá landsstýrinum júst tá. Tað var ikki við í samgonguskjalinum, og var tí heldur ikki ein partur av arbeiðssetninginum hjá landsstýrinum. Men vágamenn góvust ikki so.

Jóhannes Ellefsen sigur, at práttað við landsstýrið, og ikki minst lögmann, var so mikið positivt, at teir hildu seg hava allar orsøkir at fara eitt stig víðari við sínum stóru ætlanum.

— Tað gjørdi vit av aftaná tann fundin. Vit fóru til ein verkfrøðing

fyrir at fáa at vita um tað figgjarliga og tekniskt læt seg gera at gera fast samband um Vestmannasund — á einum breiðum grundarlagi. So gingi nakrir mánaðir. Tá sigur verkfrøðingurin, at undirsjóvartunnill var bilgasta loysnin. Tá hevði hann kannað allar hesar mogleikarnar. Tosað varð um mogleikarnar s.s. hongibrúgv, byrging við og uttan siglingarrennu og undirsjóvarsamband.

Tá sóu vit beinanvegin mogleikan — í fyrsta umfari lá tað um 160—180 mill.

— Vit vóru greiðir yvir, at nógv hevði verið tosað um vansarnar við byrging, sum onkur fyrr hevði mett var frægasta loysn. Nú vóru hesir vansar burtur, bæði figgjarliga og umhvørvisliga, so nú var bert at vinna á politisku forðingini, sigur Jóhannes.

Ikki parta-politiskt

— Fast samband um Vest-

mannasund var fyrri okkum als einki partapolitiskt mál, og tí vóru vit allir samdir um, at arbeiðast skuldi sakligt og ikki partapolitiskt. Millum annað høvdu vit fund við lögtingsmenninar fyrri oyyna og umboð fyrri valfóginu. Hetta vóru allir menn samdir um.

— Men hetta var ikki eitt mál, sum bert viðkom Vágoyinni, og tí fóru vit, dagin eftir vit høvdu verið hjá verkfrøðinginum, til Kvívíkar og tosaðu við bygðarráðsformannin har, Petur Müller. Hann tók beinanvegin undir við tankanum, og stutt eftir fingi vit skriv frá Kvívíkar kommunu, at teir vildu vera við í hesum ætlanum okkara.

Figgingin

Eitt er vælvild. Annað er figging. Vit hildu, at ein skipan við bummpongum móguliga var skilagóð, men nevndarlimirnir í Felagskommununi vóru hinvegin ivasamir um politikararnir tóku undir við hes-

um tankanum.

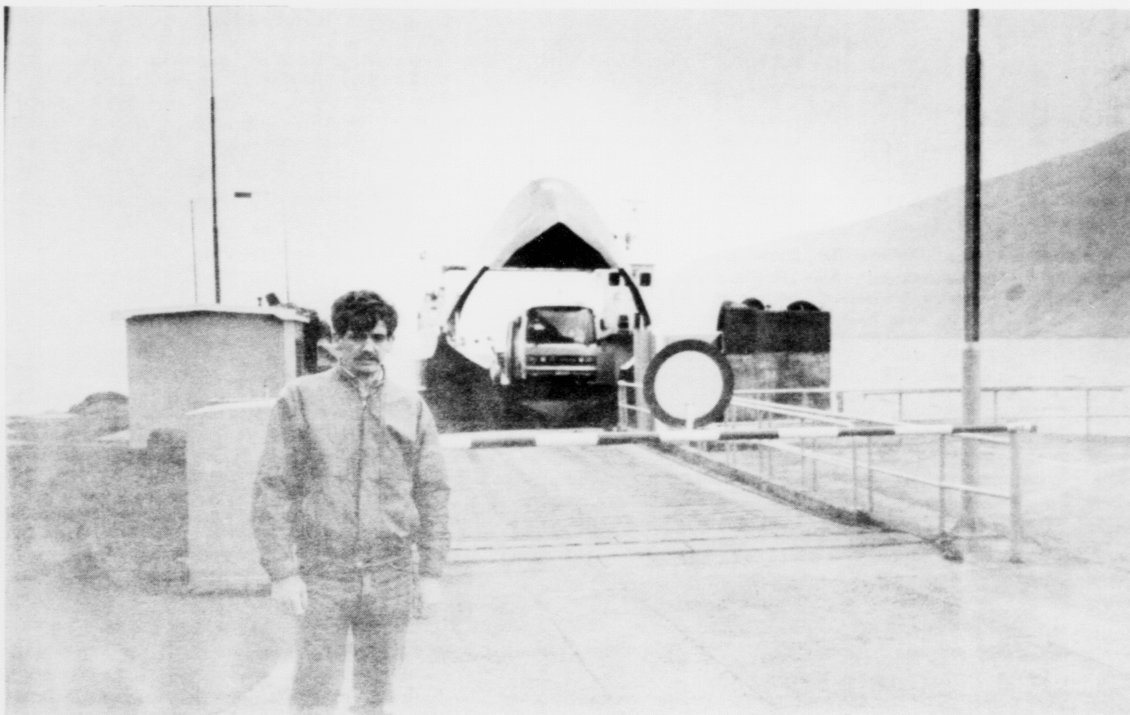
Seinni setti ein figgingarstovnur upp eitt tilíkt figgingarmynstur og eftir fleiri fundir við ymiskar myndugleikar og stovnar, m.a. serfrøðingar í Noregi, varð málið lagt fyrri landsstýrið.

— At koma við eini tilíklari ætlan beint í einum valskeiði er sjálvandi trupult, tí ikki var nakar undirsjóvartunnill avtalaður í samgonguskjalinum frammanundan.

— Men hóast alt. Væl gekk, og landsstýrið bað landsverkfrøðingin gera projekt. Okkara ætlan var, at vit gjørdi eitt felag, sum kom at standa fyrri ætlanini, men politiska semjan bleiv, at landsverkfrøðingurin skuldi hava hetta um hendi. Síðani hendi tað, at lögtingið samtykti eftir tilmáli frá landsstýrinum, at tað verður landsverkfrøðingurin, ið kemur at standa fyrri projektinum, og at teir taka sær ekspertisú hjálp frá teimum norsku feløgnum, ið hava royndir við undirsjóvartunnlum.

Tykkara tilmáli var ikki júst tað sama, sum landsstýrið kom til. Hvussu eru tit í dag nøgd-ir við tað?

Tað, sum vit gingi eftir í fyrsta umfari, var at tað bleiv fast samband og ikki so nógv hvussu tað bleiv gjørt. Men tað at vit gjørdi eitt felag og so tað við bummponing, visti seg at vera eitt gott argument. — Tá tað visti seg at kunna gjaldast aftur á henda hátt, aftaná eitt ávíst áramál. Tá hugsað verður um hvussu lítlið

Við fœstum sambandi um Vestmannasund verður henda myndin søga